

Punková princezna

sa vracia

Dominika Ponechalová

PLUNKOVÁ PRINCEZNÁ

sa vracia

Dominika
Ponechalová

Vydal Slovenský spisovateľ, a. s.
Vajnorská 128, 831 04 Bratislava 3
E-mail: slovenskyspisovatel@slovenskyspisovatel.sk
www.slovenskyspisovatel.sk
Zodpovedný redaktor Jaroslav Hochel
Tlač Kasico, a. s., Bratislava

Copyright © Dominika Ponechalová 2015
Cover Design © Dominika Ponechalová 2015
Cover Photo © ISIFA/Gettyimages Creative RF/
Slovak Edition © Slovenský spisovateľ, Ltd, 2015

ISBN 978-80-220-1847-0

Tomášovi

Zobudila sa na zvuk vysávača. Namrzene si pretiahla perinu cez hlavu, no ani tá nedokázala stlmiť hluk niečoho, čo mohla pokojne byť aj raketa chystajúca sa na odlet do vesmíru. Zaskrípala zubami a neochotne sa začala dvíhať z postele.

Vo dverách sa objavila malá usmiata tvárička, jej majiteľ mal v ruke autíčko. Karolínin výraz sa na chvíľu rozjasnil – nemohla sa mračiť, keď ju prišlo pozrieť toto malé slniečko.

„Maddox, ahoj, tekvička moja,“ prihovorila sa mu a kývla rukou, aby prišiel k nej. Maddox pustil autíčko na zem a vyšťveral sa do postele. Pritúlil sa k nej a ona ho pohladila po vláskoch.

„Haj, Šalo,“ zašveholil.

„Ako si sa vyspinkal?“

Namiesto odpovede sa len široko usmial. Chýbalo mu len pár mesiacov do tretích narodenín, no rozprávať sa mu veľmi nechcelo.

„Ideme za maminou, pod.“ Karolína vstala a natiahla si na nohy ponožky. Prezliekať sa jej nechcelo – aj tak spávala v teplákoch a tričku, takže to bolo úplne jedno. Vzala malého na ruky, no ten sa jej začal v náručí krútiť a ukazovať rukou na zem.

„Čo chceš?“ Tvárila sa, že nerozumie, a ďalej ho držala. „Povedz mi, čo chceš. Ja ti nerozumiem.“

„Ja dole,“ povedal nakoniec. „Sám. Nehaj.“

„No dobre, ty potvorka,“ privolila a zložila ho na zem. Rozbehol sa k dverám, no tam zastal, ako keby skamenel. Karolína prešla okolo neho, zastala na schodisku a pozorovala, ako vysávač behá po koberci. Maddox jej oblapil nohu a napäto čakal, kedy sa to skončí.

„Lepší čas si si vybrať nemohla?“

Katka zaťala zuby, napočítala do päť a až potom sa otočila.

„Skús sa pozrieť na hodiny.“

„Vidím, že máš na všetko ešte trištvrte dňa...“

„Jasné, pretože ja sa tu môžem pretrhnúť! Raz mám inú robotu, raz mi spí manžel po nočnej, potom mi spí dieťa po obede a navyše musím dávať pozor, aby som nezobudila milost'paniu pred dvanástou!“

„Mala by si si lepšie zorganizovať čas,“ podotkla Karolína a nenútene pozerala na stenu. Maddox sa zatiaľ pustil pomaličky kráčať dolu schodmi a pridržieval sa zábradlia.

„Ty by si si mala lepšie zorganizovať hlavu!“ vyhrkla Katka a vzala synčeka na ruky. „Predpokladám, že do obchodu s nami nejdeš.“

„Predpokladáš správne.“

„Tak by si aspoň mohla umyť riad po raňajkách.“

„No, asi nemohla,“ odvrkla Karolína. „Ja som neraňajkovala.“

„Takisto si ani raz nevarila, a predsa si jedla!“

„Kolobeh života,“ poznamenala Karolína úplne bez súvisu.

„Keď sa vrátim, budeme sa musieť vážne porozprávať.“

„Ako myslíš.“

Katka sa na sestru ešte chvíľu zamračene pozerala, no tá sa neuráčila odtrhnúť zrak od steny a venovať jej aspoň letmý pohľad. Znovu premýšľala, či by ju vyviedla z miery, keby jednoducho ostala stáť pred ňou, až kým by sa na ňu nepozrela. Karolína však bola nesmierne tvrdohlavá a zrejme by natruc nepohnuto stála aj celé hodiny.

Podobnú scénu zažili už niekoľkokrát, no Katka dúfala, že po čase sa to zlepší. Nič sa však nezlepšovalo a už aj Deryck začínal naznačovať, že sa mu to nepáči. Bolo naozaj načas porozprávať sa, pretože takéto spolunažívanie neprospievalo nikomu.

Karolína počkala na buchnutie dverí a potom sa pomaly pohla k hriankovaču. Na stole stál džbán s pomarančovým džúsom

a otvorené noviny. Z čiernobielej fotografie sa na ňu usmievali Pierre, Chuck, Jeff a Chris. Pritiahla si ich bližšie a rýchlo prebehla kratučký článok.

***Power of Madmen* sa vracajú domov**

Skupina *Power of Madmen* oficiálne ukončila svoje letné turné a vracia sa domov. „Veľmi sa teším na rodinu a na svoju posteľ,“ vyjadril sa Chuck. Spolu s Pierrom, Jeffom a Chrisom sme ich zastihli na letisku. Pred nástupom do lietadla nám prezradili, čo z leta im najviac utkvelo v pamäti.

Pierre: „Neuveriteľná energia, ktorú nám fanúšikovia dodávali na každom koncerte. Zbožňujeme ich.“

Jeff: „Pre mňa bolo toto leto prevratné v mnohých smeroch. Zisťoval som, kto sú moji skutoční priatelia.“

Chris: „Jednoznačne dievčatá. Tie mi najviac nedali spávať... A teraz ma Samantha zabije.“ (smiech)

Frontman skupiny sa ukázal o niekoľko hodín neskôr a nastúpil až na ďalší let. Žiaľ, nepodarilo sa nám ho osloviť.

Do jednej ruky si vzala hrianku, do druhej noviny a zamyslene vyšla do svojej izby. Na ľavej strane stola mala poukladané rôzne časopisy tak, aby bolo vidieť určité články. Fotografie, riadky a stĺpce sa navzájom prekrývali, no všetky sa týkali toho istého. Najnovšie noviny pristáli na kope a ona smutne hľadela na zmes písmen, z ktorej vystupoval jeden a ten istý názov: *Power of Madmen*.

Koncert zrušený!

Koncert *Power of Madmen* dňa 5. 6. (sobota) sa z organizačných dôvodov ruší. Kapela vyjadruje poľutovanie nad neočakávanými udalosťami a sľubuje nápravu. Podľa neoficiálnych zdrojov sa jeden z členov priotrúvil jedlom.

Dave, ako to robíš? Aj my chceme!

David Baksh (23) opäť rozvíril vody bulváru, keď sa objavil na di-vokej párty s neznámou krásavicou. Naše zdroje však potvrdili, že to nebola jediná žena, ktorej sa počas večera venoval. Stihol sa zbližiť aj s tajomnou blondínou, očarujúcou mulatkou Trish, ktorú si môžete pamätať z reality šou *Sami na ostrove*, so známymi modelkami – dvojčatami Lucy a Bethany a nezabudol si vymeniť horúce dotyky ani s ďalšími mediálne známymi kráskami. Pripomíname, že toto všetko stihol za jeden večer! Dave, máš náš rešpekt!

Fotogalériu Davidových úlovkov si môžete pozrieť na ďalšej strane.

Sklamaní fanúšikovia: „Čo to má znamenať?!“

Každý, kto v Newporte čakal na povestnú stretávku s chalanmi po koncerte, zažil sklamanie. Skupina Power of Madmen, ktorá sa preslávila hitmi ako *Zmizni a skap* a *Láska je pre hlupákov*, nikdy nezabúdala, komu vďačí za svoj úspech, a po každom koncerte si našla čas na hodinku s fanúšikmi. Teraz sa zdá, že tomuto obľúbenému zvyku odzvonilo. „Nielenže sa po koncerte neukázali, oni ani nezahrali prídavok. Viem, že to nie je ich povinnosť, ale už sa to stalo zvykom,“ prezradila nášmu časopisu fanúšička Kristy.

Všimli sme si: Chalani, kde je David?

Ako iste všetci viete, v utorok oslavoval náš obľúbený Chris 24. narodeniny. Na oficiálnej webovej stránke sa objavilo niekoľko videí, ktoré zachytávajú uvoľnenú atmosféru. Nechýbalo barbecue, farebné drinky, bazén a krásne počasie. Chalani natočili niekoľko bláznivých želaní ku Chrisovmu veľkému dňu a pritom nezabudli na svojský štýl. Fanúšikovia ich za to zbožňujú. (Aj my v redakcii, ale pst!) Nemohli sme si však nevšimnúť, že na oslave chýbal frontman. Deje sa v kapele niečo, o čom nevieme, alebo je to len zhoda náhod?

Incident po koncerte

Zdá sa, že niekomu tu sláva poriadne stúpla do hlavy. Svoje by o tom vedel rozprávať Gary (16), ktorý si prišiel po podpis a odišiel s rozbitým fotoaparátom. Líder skupiny Power of Madmen prestáva zvládať neutíchajúci záujem o jeho osobu.

Padlá hviezda na chodníku

A to doslova! David Baksh, ktorý sa preslávil svojimi nespútanými žúrkami, to opäť prehnal. Poriadne. Fotografie v našej galérii hovoria samy za seba.

Power of Madmen: OTVORENÉ!

pokračovanie zo strany 16

Spomínam si na zrušenie koncertu pre otravu jedlom. Ktorému z vás sa to podarilo?

Chuck: Davidovi. (smiech)

Jeff: A nebola to celkom otrava jedlom.

Čo sa teda stalo?

Pierre: Povedzme, že bol indisponovaný.

Vyrojili sa fámy o chladných vzťahoch v kapele. Čo k tomu môžete povedať?

Chuck: Naši fanúšikovia sú veľmi vnímaví. Veľmi nás mrzí, čím si s nami museli v poslednom čase prejsť.

Chris: Myslím, že teraz sa nám veľmi zíde prestávka. Niekomu možno viac ako ostatným.

Jeff: To nepochybne.

Karolína zapla Katkin starý notebook a prihlásila sa na mail. David sa jej prestal ozývať už pred niekoľkými týždňami, zato ju čakala správa od Chucka. Bola síce stará už niekoľko dní, ale ešte stále na ňu neodpísala.

Od: chucky

Komu: charlotte41

Ahoj, ahoj! :)

Opäť sa poslušne hlásim, tentoraz ešte vyčerpanejší ako zvyčajne. Človek by si myslel, že najťažšie je to množstvo koncertov za sebou, ale poviem ti, príprava na cestu domov a ukončenie celého tohto šialenstva je totálny zabijak :D Bude mi to chýbať, ale momentálne sa strašne teším na svoju posteľ a myslím, že najbližší týždeň z nej ani nevyleziem :D Tuším som to už kdesi aj hovoril, takže ak si niečo také čítala v nejakom časopise, ospravedlňujem sa, že sa opakujem :P ;)

Včera sme mali posledný koncert, ah, poviem ti, bolo to niečo neskutočné!! Pierra nám takmer nevrátili nazad, keď sa vrhol do publika – už som si vážne myslel, že budeme vyhlasovať pátranie :D Chris rozbil asi šiestu gitaru, už som to dávno prestal rátať, a ľudia šaleli, ale, dočerta, veď tie veci sú neskutočné drahé! :D Neviem, čo by som ti ešte napísal, všetko sa predsa dozvieš na webe :D Len asi toľko, že dnes nás čaká rozlúčková párty a potom zbohom, koncertné haly! Asi si dáme trošku dlhší oddych, takže ten žúr bude určite stáť za to!

Oh, a skoro som zabudol – Jeff nám konečne poriadne predstaví tú svoju Hannah :) Stále o nej básni, veď vieš, ale keď mali počas tohto šialenstva tých málo príležitostí byť spolu, samozrejme, že sme ju zahliadli len na pár sekúnd – už sme s chalanmi strašne zvedaví, čo je na nej také skvelé, že tomu nášmu grázlovi tak počarila :P

Takže dúfam, že sa čoskoro uvidíme – určite daj vedieť, keď sem prídeš. Teda, to ti hádam ani hovoriť nemusím, to musí byť samozrejmosť :D Chalani ťa pozdravujú a odkazujú, že nemáš byť namyslená

a máš sa ozývať častejšie :P Ale však každý má kopec svojej roboty, ja to chápem :) Tak sa zatiaľ drž :)

S Chuckom si síce vymieňala správy v pravidelných intervaloch, ale o momentálnom mieste svojho pobytu sa v nich nezmenila. On takisto vytrvalo písal iba o „chalanoch“; ani raz nespomenul konkrétne Davida či to množstvo článkov o jeho osobe.

Prihlásila sa na Facebook a vzápätí namrzene vyprskla. Tá hlúpa sieť ako keby tušila, čo ju najviac našťve, a chcela sa jej vysmiať do očí. Znechutene pozerala na fotografiu skupinky ľudí niekde v prírode – do popredia vystupoval Jakubov nezameniteľný úsmev. Bola by to krásna fotka, keby v jeho tesnej blízkosti nestála vyškerená kučeravá blondína s obrovským výstrihom a rukou okolo jeho pliec.

Jakub Martini bol označený na fotke používateľa Deniska Deny Halamová

Mračila sa na tú hlúpu Tenisku aj na trápny komentár o tom, ako dobre spolu vyzerajú.

Vchodové dvere opäť buchli a ona začula mužský hlas. Potichu vyšla von z izby a sadla si na schody tak, aby ju zdola nebolo vidieť. Deryck sa s niekým rozprával, no Katka s malým sa ešte nemohli vrátiť. Zrejme telefonoval s niekým z práce. Už sa išla zdvihnúť, keď sa jej zazdalo, že počula Davidovo meno. Opatrne sa naklonila cez zábradlie a natáhovala uši, aby jej nič neušlo.

„Hej, videl som ho... Naozaj? Ešte som dnes nevidel noviny, takže som nevedel. Veď vieš, že sa mi prestal ozývať už dávno... Hej, hej... No, hrozne. Úplne vážne... Nie, nevidel, lebo som išiel len okolo, ale vyzeral ako troska. No veď ti poviem, keď príde-te domov. A čo Charlotte?“

Karolína sa zdvihla a potichu sa odkradla naspäť do izby. Po-

čula, čo potrebovala, ďalšie reči o nej ju už nezaujímal. Blesko-
vo si prečesala vlasy, prezliekla sa do riflí a trička a hodila na
seba bundu. Sama netušila, čo vlastne očakáva, ale musela nie-
čo urobiť. Musela ho vidieť, musela zistiť, čo sa deje.

„Hej! Kam ideš?“ zastavil ju Deryck.

„Von.“

„Kam von?“

„Proste von. Sorry, ponáhlam sa.“

„Charlotte,“ začal Deryck tónom, ktorý sa naozaj nedal opi-
sať ináč ako výchovný.

„Jasné, jasné, musíme sa porozprávať, som príšerná, bla-bla,“
prerušila ho. „Keď sa vrátim. Maj sa.“

Zatresla za sebou dvere s väčšou silou, ako chcela. Deryck
si to určite pridá do pomyselného zoznamu vecí, ktoré mu le-
zú na nervy, a presvedčí Katku, aby ju poslala späť domov. Ke-
by bola trochu múdrejšia, snažila by sa tomu vyhnúť už od za-
čiatku. Pokašľala to a potrebovala vymyslieť, ako to napraviť,
no teraz na to nebol čas. Teraz ju čakalo stretnutie s Davidom
a to ostatné nebolo podstatné.

Keď sa približovala k miestu, kde býval, rozbúchalo sa jej
srdce. Dom vyzeral úplne opustene – bolo to zvláštne, pretože
sa jej vždy spájal s hlasným smiechom, žartíkmi, hudbou a ve-
selými chalanskými výkrikmi. Bránka bola otvorená a ona krá-
čala ku vchodovým dverám. Trasúcou sa rukou stlačila zvon-
ček, no vtom si všimla, že dvere sú pootvorené. Trochu sa
zamračila. Čo sa to deje?

„Otvorené!“ ozvalo sa zvnútra.

Jeho hlas znel veľmi zvláštne a Karolína na chvíľu zaváhala.
Nepočula ho však poriadne dlho, takže si to mohla len namýš-
ľať. Zhlboka sa nadýchla a potisla dvere.

„David?“ zakričala neisto do tmavej chodby.

„Tu!“

Nakukla do obývačky a od prekvapenia skoro zvyškla. Ke-
by si nebola na sto percent istá, že je v Davidovom dome, po-

myslela by si, že zabľúdila. Chalan, ktorý vstával z pohovky, ani zďaleka nepripomínal jej Davida. Bol neoholený, strapatý a na líci mal červený odtlačok niečoho pásikavého. Pod očami mal tmavé kruhy, bol bosý, oblečený len vo vyťahovaných teplákoch a v starom tričku.

Spravil krok k nej, zakopol o stolík, zatackal sa, spadol naspäť na pohovku a začal sa smiať. Stolík sa zatriasol, a keď čosi zaštrngalo, všimla si, že je plný rôznych fliaš a plechoviek. Ďalšie sa váľali na zemi. Keď si uvedomila, že sa vrátil len včera, maximálne predvčerom, zdalo sa jej množstvo prázdnych fliaš neúmerne vysoké.

Znovu sa mu podarilo vztýčiť sa z pohovky a teraz s úsmevom neisto kráčaľ k nej.

„Ša-lolo-la-tkaa!“ vykoktal s problémami. „Vitaj, kráska! Moja op-obľúbená!“

„David, čo sa s tebou stalo?“ spýtala sa. Vzápätí sa na ňu zvalil celou váhou, pretože ju chcel objat' a stratil rovnováhu. Horoko-tážko ho od seba odtisla a pozrela mu do lesklých očí.

„Čo sa deje?“

„Šo? Niiiič, bavím sa... Baviť sa je sssuper!“

Netušila, čo by mala povedať alebo urobiť. Nebol v stave, aby jej dokázal povedať, prečo sa jej prestal ozývať, prečo celé leto čítala čoraz negatívnejšie správy o ich skupine ani prečo jej Chuck nič nespomenul.

„Pod' sa baviť so mnou!“ mlel David a znovu ju objal.

Pokrčila nos, pretože z neho bolo strašne cítiť alkohol.

„Nie, ďakujem,“ odtískala ho opäť. „Len som sa chcela pozrieť, či si v poriadku.“

„Ah, zlatá! Som, som! Hlavne, keď sa mi láska vrátila!“ vyhrkol a pobožkal ju na líce. „Pod' ku mne, miláčik!“ Pokúsil sa ju pobožkať na pery.

„Prestaň!“ bránila sa Karolína, no David bol silnejší. Stískal ju čoraz tuhšie a božkával ju všade, kam dočiahol. Snažila sa vymaniť z jeho objatia, odvracala hlavu, no vôbec to

nepomáhalo. David buď nevnímal, alebo len ignoroval jej odpor a pritlačil ju o stenu. Do ramena, uväzneného v čudnom uhle medzi stenou a Davidovým telom, jej vystrelila prudká bolesť.

„Prestaň, David, to bolí!“ zakričala a do očí jej vhfkli slzy.

Na chvíľu sa od nej odtiahol a v očiach sa mu zračilo prekvapenie. „Bolí?“

„Áno, bolí, ty idiot!“ zvrieskla a konečne sa jej podarilo odtisnúť ho od seba. Stále vyzeral prekvapene – ako veľké dieťa, ktorému vzali hračku a ktoré sa práve rozhoduje, či sa rozplače, alebo začne zúriť.

Rýchlo spravila niekoľko krokov dozadu, potom sa otočila a rozbehla.

„Charlotte!“ počula za sebou jeho výkrik, no nezastala. Srdce jej šialene bilo a v ramene jej pulzovala bolesť. Nevládala poriadne dýchať, studený vzduch jej prenikal do pľúc, no stále bežala, až kým pred sebou nezbadala známy živý plot. Lapala po dychu, pichalo ju v boku a v duchu si nadávala. Čo jej to napadlo, trepať sa za ním? A prečo, do pekla, jej nikto nepovedal, že mu úplne preskočilo?

Skôr než ju Katka alebo Deryck stihli zastaviť, vybehla do svojej izby a zúriivo potriasla myšou, aby sa notebook zobudil. V jednom okne mala stále otvorenú správu od Chucka, a tak začala zúriivo písať.

Od: charlotte41

Komu: chucky

Čo sa to, dočerta, stalo s Davidom? Celý čas mi píšeš o všelijakých hlúpostiach, pričom dobre vieš, že vás preberajú vo všetkých možných časopisoch. Čo sa to medzi vami stalo? A nehovor, že nič, pretože nie som sprostá! Dnes som ho videla, je z neho úplná troska, vyzerá otrasne, to odkedy sa takto nalieva? Čo sa stalo??

Od: chucky

Komu: charlotte41

Charlotte, prepáč, ale k tomuto ti naozaj nemám čo povedať. Nie je to moja vec, nechcem sa do toho miešať, a ak ti má niekto vysvetliť, čo sa deje, ja to určite nie som. Mrzí ma to.

Nazúrene pozerala na správu, ktorá jej prišla obratom. Keď už sedí pri tom počítači a má čas odpisovať, mohol by jej napísať aj niečo normálne, nie tieto diplomatické kecy! Zdola už počula hlasy a vedela, že je len otázkou sekúnd, kedy príde jeden z nich po ňu, aby sa „porozprávali“ – ešte to jej dnes chýbalo!

Od: charlotte41

Komu: chucky

Tak sa dajte vypchať. Všetci!

Odoslala odpoveď a zatvorila notebook. Hlasy zdola akosi utíchli a ona sa zhlboka nadýchla. Bol čas na šou.

Keď zišla do jedálne, našla tam len sestru.

„Kde máš chlapov?“

„Išli von.“

„A čo váš úžasný rozhovor?“

„Tú iróniu by si si mohla odpustiť,“ zamračila sa Katka.

„Okej. Prepáč,“ povedala Karolína a prvý raz sa cítila zahambene.

„Dohodli sme sa, že sa s tebou porozprávam len ja.“ Katka sa zhlboka nadýchla a spustila: „Pozri, u nás budeš vždy vítaná. Máme ťa radi a to sa nezmení. Akurát, že toto je už na nás veľa. Rozumiem, že si nahnevaná, možno smutná a sklamaná, neviem... Vedela by som viac, keby si sa so mnou vôbec chcela normálne rozprávať... Neprerušuj ma,“ povedala, lebo Karolína otvorila ústa. „Keby si mi to dovolila, pomohla by som ti, lenže ty si nechcela. Myslíme si však, že už si sa tu schovávala dosť

dlho a je načase vrátiť sa do skutočného života. Postaviť sa mu čelom a ísť ďalej.“

„Dobre,“ zašomrala Karolína a sklonila hlavu. Katka mala pravdu, už toho bolo dost. Teraz by sa mala ospravedlniť za všetky ťažkosti, ktoré im spôsobila, za svoje správanie, za to, že sa u nich zjavila úplne bez ohlásenia, a poďakovať sa za to, že jej dovolili zostať, tolerovali jej nálady a starali sa o ňu... Mala toho toľko povedať, no zmohla sa len na zbabelé: „Kedy odchádzam?“

Katka si takmer nebadane vzdychla. Ani slovkovo vďaka, žiadne prepáč. Keď to dosiaľ neprišlo, určite to nepríde teraz. „Zajtra,“ povedala napokon.

Karolína si zahryzla do pery a prehltla ironickú poznámku o tom, ako dlho už musela mať jej sestra nachystanú spiatočnú letenku. „Okej,“ zahlásila namiesto toho bezvýrazne a začala sa dvíhať zo stoličky, no Katka ju zastavila.

„To nie je všetko. Nechcem, aby si mala pocit, že ťa vykopávam z domu. Je to tak naráchlo preto, lebo ťa čaká zápis.“

„Aký zápis? O čom to hovoríš?“

„Zápis na vysokú školu.“

V jedálni ostalo ohlušujúce ticho. Karolína zodvihla hlavu, vyvalila oči a potom to prišlo.

„ČOŽE?! Na AKÚ vysokú školu?! Čo to má znamenať? Na žiadnu som sa predsa nehlásila, tak ako môžem mať zápis, ha?! Ja predsa nechcem ísť do školy, hovorila som vám to asi stokrát!“ kričala a v rozrušení sa postavila.

„A to chceš do konca života roznášať drinky alebo robiť v obchode?“ skríkla Katka zúrivo. „Hlavne sa upokoj a sadni si.“

„Neupokojím sa a už vôbec si nesadnem!“ zvrieskla Karolína.

„Tak sa tu ďalej rozčuľuj...“

„AKO si to vôbec predstavujete?! AKO vôbec môžem ísť do školy, keď...“

„Keby si si sadla a nechala ma hovoriť, všetko by si sa dozvedela. Je to na tebe.“

Karolína na ňu chvíľu škaredo zazerala, no potom si neochotne sadla na kraj stoličky so zaťatými päťami a otočená tak, aby mohla kedykoľvek znovu vstať.

„Od začiatku sme si mysleli, že robíš chybu, keď nechceš ísť do školy, ale presvedčila som mamu, aby ťa nenútila, aby si na to prišla sama. Zrejme som vtedy urobila chybu aj ja,“ hovorila Katka smutne. „Dúfali sme, že sa ti otvoria oči, že ťa možno presvedčia aj chalani, aj Jakub...“

Karolína sa znovu zamračila.

„Nevieš si predstaviť, aká bola mama šťastná, keď zistila, že si si potajomky začala prezerat' školy, že si poslala prihlášky... a potom, keď sa to všetko pokazilo... Kaja, veď ty si už bola rozhodnutá vrátiť sa do školy, vieme to obe. Len zrazu...“

Karolína namrzene odrkla a zvyšok sestrinej vety išiel do stratena.

„Jednoducho nechceme, aby si zahodila šancu len preto, že sa niečo pokazilo,“ pokračovala Katka. „Mama mi už dávnejšie povedala, že na jednu školu ťa vzali bez prijímačiek, tak sme poslali návratku za teba. Chcela ti to povedať, akurát nevedela ako, lebo odvtedy sa s tebou nedá...“

„Stačilo,“ opäť jej skočila do reči Karolína a mračila sa čoraz viac.

„Bože, prestaň sa správať ako trojročné decko, ktorému sa nedá nič povedať!“ vybuchla Katka. „Ty si sa jednoducho len naštvála a zdrhla si sem a...“

„Skončila si?“ zavrčala Karolína. Nervózne kývala nohou.

„Áno,“ vzdala to Katka. Keby pokračovala, len by to zhoršila – ako keby ten rozhovor nebol už teraz dostatočne zlý.

Karolína sa bez slova zdvihla zo stoličky a bleskovo vybehla hore schodmi. Zatresla za sebou dvere izby, hodila sa na posteľ a dobrých päť minút jačala do vankúša.

Od: chucky

Komu: charlotte41

Odkážem.

PS: David si za tie sračky, v ktorých je, môže sám.

Trvalo jej dobrú hodinu, kým si ako-tak usporiadala myšlienky a znovu zasadla k počítaču.

Snažila sa ignorovať vnútorné chvenie pri pohľade na zelené písmenká pri Jakubovom mene, ktoré značili, že je pripojený. Nerada si písala cez Facebook, no na tomto počítači nemala inú možnosť. Otvorila okno so správami a vzápätí sa na ňu vyvalil útržok poslednej konverzácie, ktorú viedli tesne po tom, ako sem prišla.

Jakub: a ako si vôbec tak rýchlo zohnala letenku? ešte z teba nakoniec vylezie, že si to mala celé naplánované, nie?

Karolína: bože, proste sa mi to podarilo, no... musíme to stále dookola riešiť?

Jakub: už neviem, čo ti mám na to povedať. so mnou už očividne neriešiš absolútne nič

Karolína: všetko najlepšie k meninám

Znova ju zaplavil pocit, že to bude oveľa náročnejšie, ako si predstavovala. Lenže celé to bola jej chyba a hrať mŕtveho chrobáka nemohla večne.

Karolína: si tu?

Jakub: čo chceš?

Karolína: zajtra idem nazad

Jakub: vykopli ťa, pretože ti šibe a si neznesiteľná?

Karolína: presne tak!

Jakub: nemusíš sa hneď urážať. nemyslel som to tak

Karolína: neurážam sa. a máš pravdu. som odporná a už ma majú plné zuby

Jakub: nuž...

Zhlboka sa nadýchla. Dost' bolo hier; bolo načas prehltnúť svoju pýchu a prejsť k veci.

Karolína: čo mám spraviť, aby bolo všetko ako predtým?

Jakub: na začiatok by bolo fajn ospravedlniť sa

Karolína: takto cez net je to trápne... chcem sa ti ospravedlniť osobne. a porozprávať sa. myslíš, že zvládneš byť chvíľu v mojej prítomnosti?

Jakub: mám inú možnosť?

Karolína: máš... môžeš odmietnuť

Jakub: kedy presne máš prílet?

Karolína: ešte neviem, vôbec netuším čas. dám ti vedieť hneď, ako dorazím domov, len zhodím tašky a hneď pôjdem za tebou, sľubujem

Jakub: zisti prílet a daj mi vedieť ešte predtým. prídem po teba

Zúfalo si vzdychla. Takto to nemalo byť, bolo to až príliš jednoduché – mal byť našťvaný, mala ho prehovárať, prosiť, mal k nej byť odporný... a nie sa ponúkať, že po ňu príde až na letisko!

Karolína: vďaka, ale to vážne netreba, nejako sa dostanem domov

Jakub: o tom sa nedebatuje, prídem po teba. napíš mi, kedy tam mám byť. teraz už musím ísť, tak čau

Karolína: maj sa...

Jakub sa načialhol za mobilným telefónom a vyhľadal v zozname číslo, ktoré mal uložené už veľmi dávno, no nikdy ho nepo-

treboval použiť. Osoba na druhom konci prijala hovor takmer okamžite.

„Dobrý deň, práve mi písala Karolína... Áno, pôjdem po ňu, budem ju čakať na letisku... Samozrejme, to nič nie je. Doviđenja.“

Karolína zatvorila okno so správami, vstala a ľahla si na tvrdú podlahu. Keby ju niekto sledoval, určite by si poklopkal po čele, no bolo jej to jedno. Sama sa cítila ako blázon. Po chvíli ju začal bolieť chrbát, no ignorovala to. Tú bolesť si zaslúžila a nemienila proti nej bojovať.

Jakub jej mal od plúc vynadať – bola si istá, že by sa obaja cítili lepšie. Lenže on neurobil nič... správval sa, ako keby sa nič nestalo. Prečo? Nerozumela, prečo bol taký... neutrálny. Má ju tak veľmi rád, že jej toleruje aj toto a je ochotný ihneď jej odpustiť? Alebo to bola ľahostajnosť? Netrápi ho to, pretože mu na nej už nezáleží? Pretože mu už záleží na inej?

Zlostne hodila rukou, na ktorej sa jej začali črtať modriny od Davidových prstov, a narazila ňou do postele. Teraz ju bolelo už aj zápästie, nielen rameno. Na stotinu sekundy, keď bola bolesť najväčšia, pocítila záchvev šťastia. Len nech to bolí... čo najviac.

Posledný deň u sestry prebehol v absolútnej tichosti, a keby sa okolo nemotal štebotajúci Maddox, v dome by to vyzeralo ako v pohrebnom ústave. Karolína odmietla ponuku na odvoz na letisko s tým, že pôjde taxíkom. Katka ani Deryck nenamietali. Večer si pobalila kufre, poslednýkrát sa zahrála s malým synovcom a pred spaním ho poriadne vyobjímala. Nastavila si budík na piatu hodinu ráno, a keď si ľahla, ešte dlho pozerala do tmavého stropu.

Ráno ju prekvapila sestra, ktorá sa zjavila v kuchyni ako duch.

„Máš všetko?“

„Hej.“